

Het Zondagochtend Concert

30 maart 2025 - Grote Zaal - 11.00 uur

Radio Filharmonisch Orkest
Dirk Brossé, dirigent
Nadia Wijzenbeek, viool
Aisling Casey, hobo

John Williams 1932	Tribute to the film composer
Alan Silvestri 1950	Suite uit 'Back to the Future' (1985)
John Williams	Hoofdthema uit 'Schindler's List' (1993) Flying theme uit 'E.T. The Extra-Terrestrial' (1982)
Rogier van Otterloo 1941-1988	Thema uit 'Soldaat van Oranje' (1977)
Vangelis 1943-2022	1942: Conquest of Paradise (1992)
Michel Legrand 1932-2019	Les parapluies de Cherbourg 'I will wait for you' (1964)
John Williams	Hedwig's Theme uit 'Harry Potter' (2001)
Ennio Morricone 1928-2020	Gabriel's Oboe uit 'The Mission' (1986)
Rachel Portman 1960	Suite uit 'Chocolat' (2000)
Laurence Rosenthal 1926	Young Indiana Jones and the Hollywood Follies (suite) (1994)

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open. U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer. **Lees bijvoorbeeld het interview met Saskia Voorbach, AVROTROS-presentator van Het Zondagochtend Concert op concertgebouw.nl/voorbach.**

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

6 apr - Grote Zaal

Familieconcert: Assepoester (6+)

20 apr - Grote Zaal

Paasconcert met Mendelssohns 'Lobgesang'

27 apr - Grote Zaal

Beethovens *Symfonie nr. 4* en Lalo's *Celloconcert*

4 mei - Grote Zaal

Isabelle van Keulen speelt Mozart & Mendelssohns '*Italiaanse*'

**De kaartverkoop voor het seizoen 2025-2026 is van start gegaan!
Bestel op concertgebouw.nl/zondag.**

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

'Filmmuziek is de enige optie voor een hedendaags componist die een groot publiek wil bereiken.' Dat voorspelde de legendarische Beatles-producer George Martin zo'n vijftig jaar geleden al. Hij kreeg gelijk: filmcomponisten zijn in deze tijd niet meer weg te denken. En steeds weer blijkt dat hun muziek aanstekelijk werkt, ook als je de bijbehorende film niet hebt gezien. Filmcomponisten zijn mede aantrekkelijk door hun 'veelstijligheid'. Regisseurs verwachten van hen het nodige aanpassingsvermogen om de verschillende sferen in een film van pakkende muziek te voorzien. Veel filmcomponisten hebben dan ook een brede achtergrond. Bij John Williams, bijvoorbeeld, hoor je onmiddellijk dat hij weet hoe een symfonieorkest werkt, maar naar eigen zeggen leunt hij ook sterk op zijn speelervaring in jazzbands. Zo is de titeltune van *Catch me if you can* (starring Leonardo di Caprio) onversneden nachtclubjazz – tot het orkest inzet. Williams staat op eenzame hoogte. Hij componeerde muziek voor talloze iconische films en droeg bij aan hun succes. In de jaren vijftig en zestig werkte hij als jazzpianist, luchtmacht-musicus, dirigent, arrangeur en studiomuzikant. Die veelzijdigheid opende voor hem rond 1970 de deuren naar Hollywood, net toen

popmuziek daar populair werd. Williams koos echter voor de rijke orkestklank van de klassieke Hollywoodfilms en zette zo de traditie van Erich Korngold voort.

Hollywoodcomponist

De flair waarmee Williams zich door diverse stijlen en genres beweegt bereikte een hoogtepunt toen hij in 1993 vrijwel gelijktijdig de muziek bij twee totaal verschillende films leverde.

Jurassic Park was een kwestie van 'het hele orkest een gigantisch stripverhaal laten vertellen', zoals hijzelf zei.

Tezelfdertijd componeerde hij de uiterst serieuze muziek bij het oorlogsdrama *Schindler's List*.

De regisseurs die hun muziek bij Williams betrekken zijn stuk voor stuk giganten in hun soort. Zo was hij decennialang huiscomponist van Steven Spielberg. 'Voor Steven is film de ultieme vorm van theater, en daar moet muziek bij', zei Williams over hun wederzijdse klik. 'Zijn films zijn zó overvloedig dat ze al die muziek van mij absorberen en er niet in verzuipen.'

Hoe verschillend ze ook zijn, in bijna alle films volgt Williams het voorbeeld van operacomponist Richard Wagner: de belangrijkste personages in de film hebben elk een eigen muzikaal herkenningsthema. De markante

marsmelodie van *Indiana Jones* is het bekendste voorbeeld, en de diepe, grommende contrabasnoten van de reuzenhaai in *Jaws* laten een onuitwisbare indruk na. Dat geldt ook voor de bijna balletachtige thema's uit *Harry Potter* en *E.T.*: éénmaal horen is nooit weer vergeten. Overigens is Williams bepaald niet de enige Hollywoodcomponist die de Europese orkestklank met zoveel effect gebruikt; Alan Silvestri (van *Back to the Future*) en Laurence Rosenthal (van de tv-serie *Young Indiana Jones*) zijn twee van de vele anderen. Maar Williams haal je er altijd meteen uit, ondanks – of juist door – zijn bijna-citaten van Prokofjev, Sjostakovitsj en andere grote klassieken.

Europese filmmuziek

Ondertussen floreert filmmuziek ook in Europa, al heerst daar niet de blockbuster-cultuur van Amerika. Veel Europese componisten verbonden hun naam aan arthouse cinema, toch kregen sommigen van hen wereldfaam. Zo werd 'onze' Rogier van Otterloo internationaal beroemd dankzij het succes van regisseur Paul Verhoeven, onder meer door zijn kippenvol-opwekkende muziek bij *Turks fruit* en *Soldaat van Oranje*. Voor de Griekse componist/toetsenist Vangelis was filmmuziek slechts een

onderdeel van zijn vele activiteiten. Toch is zijn naam onlosmakelijk verbonden aan succesfilms als *Blade Runner* en – meer nog – *1492: Conquest of Paradise*, waarvan de titelmuziek een enorme stadionhit werd.

En dat filmmuziek ook zonder bombast kan blijkt uit de vele subtiele sfeer-tekeningen die Michel Legrand in de jaren zestig en zeventig afleverde en, recenter, uit het werk van de Britse Rachel Portman, die een Oscar- en Golden Globe-nominatie won voor haar muziek bij de romantische film *Chocolat*. Uiteraard ontbreekt ook Ennio Morricone niet, de gewezen trompettist die de grootmeester van de Europese filmmuziek werd. Hij is wellicht de meest veelstijlige van allemaal, en dat moest hij ook zijn: hij componeerde voor westerns, gangsterfilms, romantische komedies, historische documentaires en intieme arthouseproducties. Daar zaten natuurlijk ook vergeetbare films bij, en de melodie van *Gabriel's Oboe* uit *The Mission* klinkt nog door als de herinnering aan de film zelf is vervaagd.

Michiel Cleij